

Víš, že si Tě prohlížím,
že oči v oči nořím,
uhýbáš pohledem,
jsem papírem a shořím!
Čteš si v mých myšlenkách
jak v knize plné střetů,
smíš dovnitř proniknout,
znáš krize všech mých světů!

Tlačíš se k radosti,
já jsem ten terč, kam míříš,
Víš, že se nepostím,
můj svět už nerozvíříš!
Průchod přes moje sny
Tě stojí živé mýtné,
já jsem pan majetný,
co přesto neodmítne!

Chtíč Tě násobí,
tak proč se trápíš?
Ne ... zní rádoby,
když víčka sklápíš!

Víš, že si Tě ...
Průchod přes ...